

Átøk at skapa arbeiði og framtíð

HØGNI HOYDAL

Løgmaður og samgongu-flokkarnir hava lúkað burtur átøk, ið kunnu skapa arbeiði og fáa fólk at stöðast ella flyta til Føroya. Annað skinn má takast um bak

Summi hava viðmerkt, at tey halda meg vera iðan og bersøgnan um nýggjárs-røðu løgmans og arbeiðs-lag samgongunnar. Til tað er at siga, at løgmaður og sitandi samgonga alt ov leingi eru sloppin undan at standa til svars og at verða sett undir grundleggjandi krøv til eina politiska stjórn.

Hesir somu flokkar hava sitið við valdið í meira enn 6 ár og hava ábyrgdina av tí út av lagi ábrygdarleysa figgjar- og búskaparpolitikki, sum oysti milliardir inn í ein glóðheitan búskap, lögdu onki til viks, rindaðu onga skuld og framdu hvørki framtíðar-ætlanir ella bygnaðar-broytingar.

Og nú tá átøk eiga at gerast til tess at skapa arbeiði og forða arbeiðs-loysi – og ikki minst ung-dómsarbeiðsloysi – er ong-in politikkur at hóma.

Ístaðin verður farið skeivan veg.

Sveinastykkið hjá samgonguni

Í síni ólavseekurøðu fyri hálvum ári síðani firdi løgmaður ikki fyri at taka heiður av vaksandi fólka-tali og lítum arbeiðsloysi. Og hann tosaði um vakstrarpakkar, ólavseku-pakkar, granskning, iløgur og eina figgjarlóg, ið skuldi veðra ”sveina-stykkíð” hjá samgonguni.

Og hvussu royndist so sveinastykkið? Ja, har var onki stykki at meta um. Ongi átøk vórðu framd, og allar fráboðanir um pakkar av ymsum slag, vístu seg at vera tómar. Uppá eitt sam-døgur, samtyktu sam-gongufólk ístaðin at minka iløgurnar við 100 mió. Tær iløgur, ið kundu forðað fyri arbeiðsloysi og gjørt framtíðaráttøk fyri granskning, mentan og tilfeingi, ruku út. Tildømis Havrann-sóknarskip og Tjóðleikhús. Bygnaðarbroytingar vóru ongar. Eftir var bara ein liggja, ið skarvaði eitt prosenttal av øllum. Tað hevur onki við politikk at gera, og ongin hevur sett seg inn í avleiðingarnar.

Seta hendur fyri eygu og oyru

Men løgmaður tekur onga ábyrgd á seg í nýggjárs-

røðuni. Hvørki av tí, sum hevur elvt til støðuna ella av øllum teimum brotnu lyftunum og tómu fráboð-anunum. Hann nevnr nú ikki eitt orð um vaksandi arbeiðsloysið og ungdóms-arbeiðsloysið ella um, hvussu vit kunnu fáa fólk at stöðast ella flyta til Føroya. Ístaðin heldur hann uppá, at samgongan hevur framt stór tøk, bygnaðarbroytingar, semjur, granskning og ”størstu iløguætlan nakran-tíð”. Hóast hetta er í stórar andsøgn við veruleikan.

Hetta ber ikki til at góðtaka. Tá so stórar avbjóðingar eru fyri framman, ber ikki til at seta hendurnar fyri eygu og oyru, og so rópa eina ósanna mynd av veruleik-anum fram.

Iløgur, ið skapa arbeiði og framtíð

Vit eiga sjálvandi at semj-ast um, at gera tiltøk og iløgur, ið kunnu forða fyri vaksandi arbeiðsloysi. Har er Havrannsóknarskipið, og onnur avbjóðandi ný-bygging, uppløgð iløga, har alt kann gerast í Føroyum og kann draga ymiskar fakkbólkar og ófaklærda arbeiðsmegi til sín. Eisini er Havrann-sóknarskip bæði gransk-ingarfremjandi og styrkir okkara krøv til virðismikið

tilfeingi. Harumframt eiga vit at gera iløgur, ið kunnu menna varðandi orkukeldur og samstundis skapa vitan-ar- og granskingarstørv. Og allar iløgur í mentan eru bæði arbeiðsskapandi og tjóðarbyggjandi – ikki minni í krepputíðum.

Ungdómsarbeiðsloysi og útbúgving

Eins umráðandi er, at vit til tess at forða fyri ungdóms-arbeiðsloysi og fráflyting bjóða fleiri eina miðnáms-útbúgving, lærlingaút-búgving og eftirútbúgving av ymsum slag. Og so skulu fleiri hægri útbúgv-ingar, og partar av hægri útbúgvingum bjóðast út á Fróðskaparsetrinum. Tað er langt síðani próvfast, at hetta er fortreytin fyri at hava størri partar av ár-gangum longri í Føroyum, umframt at fólk koma aftur, eftir at hava tikið aðrar partar av lestrinum uttanlands. Hartil skapar hetta grundarlag fyri fleiri granskingarstørvum.

Summi halda enn uppá, at hetta eru bara útreiðslur og fjas. Men tvørturímóti styrkir hetta búskapin og peningarenslið beinanvegin og økir um fólkatálið. Og harumframt er hetta besta iløgan til tess at skapa varandi virðir og nýggjar inntøkumøguleikar frameftir.

Stóra tøk til Jacob og Aksel

ELSEBETH GUNN-LEYGSDÓTTUR HANSEN

býráðslimur í Klaksvík

Tað frøddi okkum her norðuri almikið, at landsstýris-maðurin Jacob Vestergaard tók avgerð um, at trygdar-miðstöðin skal verða verðandi her norðuri. Og tað skal hann hava sera stóra tøk fyri, og eisini allir teir politikarnir sum vóru við til at taka hesa avgerð.

Tað er sjón fyri søgn, hvussu trupult tað er fyri politikarar, sum vilja norðoyggjum væl við at seta nak-að á stovn her, ella taka avgerð um, at stovnur, sum er her, framhaldandi skal verða her norðuri. Eg hugsi í hesum fòrinum um trygdarmiðstöðina og heilsutrygd.

Tað eru sterkir politikarar, sum makta hetta og tora at standa við sína avgerð. Havandi í huga mótstöðuna, sum altíð er, tá eithvørt skal leggjast uttan fyri Havnina.

Landsstýrismaðurin Aksel V. Johannesen, skal eisini hava stóra tøk fyri, at hann heldur fast við avgerðina um, at Heilsutrygd skal liggja í Klaksvík.

Torbjørn Jacobsen hevur verið úti og sagt, at tað er skeivt av landstýrismonnum at leggja almennar stovnar í sítt valdømi fyri at egna fyri sær sjálvum. Her vil eg minna Torbjørn á, at allar Føroyar tíverri eru eitt veldømi.

Hvat vilja landspolitikarnir við Norðoyggjum

Løgtingsmaðurin Bjarni Djurholm var nú í miðlunum, har hann greiddi frá, at hann slettis ikki skilti, hví Heilsutrygd skal vera í Klaksvík. Skilji ikki, hvat Bjarni billar sær inn. Hvat sær Bjarni fyri sær? Skulu vit flyta øll til Havnar? Tí um tað verður gongdin, at øll almenn arbeiðspláss skulu liggja í Havn, so minkar útboðið av arbeiðsmøguleikum uttan fyri Havnina ógvuliga nógv. Vit siggja allatíðina, hvussu talið av sjómonnum og arbeiðisfólki í fiskivinnuni minnar, og tí noyðast vit at flyta onnur arbeiðspláss út um landið.

Tað hevði móguliga verið tað bíligasta og kanska tað lættasta, at øll fluttu til Havnar. So vildu vit spart sjúkrahús, tunlar, viðlíkahald av vegum, strandfaraskip og allir almennu stovnarnir vildu verið í Havn. Vænti ikki, at tað er tað, sum landspolitikarnir vilja. Vit fáa best eitt gott og fjøltátt land við at fólk við ymsum útbúgvingum býr úti um landið.

Eg haldi, at landspolitikarnir eiga at melda út NÚ, hvat teir vilja við Føroyum. Hvat siggja tit fyri tykkum í framtíðini. Politikarar eru frammi, har teir siga, at ongin stovnur skal flytast úr Havnini og aðrir skilja als ikki, hví nýggir stovnar skulu flyta til Klaksvíkar, tá pláss er fyri teimum í Tórshavn.

Lítið brot var í útvarpinum í morgun í einari sending, sum Gunnar Nolsøe skal hava hósðagin um demografisku Føroyar. Meini tað var Eyðun Jóhannesen hann tosaði við. Hann segði nakað áhugavert og sera viðkomandi. Hann helt, at vit ikki skulu gera Føroyar minni er tær eru. Tað var skeivt at trunka alt saman í Havnini, og Føroyar blivu fátækari um alt endaði í Havn.

Um Norðoyggjar skulu verða eitt sterkt økið, so er neyðugt við nógv fleiri arbeiðsplássum. Vit eiga nógv góð vinnulívsfólk her norðuri. Men tað eiga vit ikki verða revsaði fyri, við at almenn arbeiðspláss ikki verða lögð her norðuri. Tað eigur at verða umvent, at vit hava rætt til almenn arbeiðspláss, sum vit sjálvi hava upparbeitt.

Tað hevur sera stóran týdning fyri eitt økið, at har er eitt fjøltátt land útboð av arbeiðsmøguleikum og tí eiga vit at leggja so nógv ar almennar stovnar í Klaksvík sum til ber. Tað verður onnur tosað um at fáa okkara útbúna fólk heimaftur og har haldi eg, at hesi eisini skulu fáa ein móguleika at koma aftur til heimstaðin.

Haldi at landins mynduleikar eiga at traðka til nú og beinanvegin flyta tey arbeiðspláss, sum heilt natúrliga hoyra heima her, norð hendaðvegin. Fiskiveiðieftirlitið eigur at verða flutt beinanvegin saman við fleiri øðrum. Vinnuháskúlin eigur eisini at flyta til Klaksvíkar.

Havnin er okkara høvuðsstaður og fer altíð at vera tað, og vit skulu vera góð við Havnina. Tað er tó alneyðugt, at tað eisini í framtíðini verður móguleiki hjá fólki við ymsum útbúgvingum at búgva í øllum landinum.

Ein andstöðuleiðari við ongum krúti

HELGI ABRAHAMSEN

løgtingsmaður

Tað var ein týðuliga frust-reraður andstöðuleiðari, sum mánadagin gjørdi við-merkingar til nýggjársrøðu løgmans. Tað var sum at siggja ein mann, sum hevði brúkt alt krútið á nýggi-árinum, og sum nú royndi at festa í tey allar seinastu físinu.

Men eg skilji hann væl. Andstöðan hevði vónað og væntað, at samgongu-flokkarnir ikki fóru at megna at fáa figgjarlógina samtykta. Tey høvdu vón-að, at figgjarnevndarum-boðini hjá samgongu-flokkunum fóru at standa spjodd og koma vit fleiri álitum, og tey høvdu eisini vónað, at ávísir samgongu-limir fóru at leypa frá, av tí at eingir tunnlar stóðu á figgjarlógini. Andstöðan royndi eisini av øllum alvi at provokera ávísar sam-gongulimir við hesum undir orðaskiftinum um figgjarlógina, men heldur

ikkí tað eydnaðist.

Og harafturat, so megn-aðu andstöðuflokkarnir heldur ikki at standa saman um eitt felags álit til figgi-arlógina. Sjálvt innan-flokka stóðu tey ikki sam-an, og tá atkvøtt varð, vóru triggjar atkvøður frá Tjóð-veldi fyri figgjarlógini, meðan fimm vóru ímóti. Men kortini tosar Høgni Hoydal nú um at skipa eina savningarstjórn og um breitt samstarv millum samgongu og andstöðu. Eg haldi, at fyrsta treyt fyri at kunna samstarva við onnur er, at ein hevur førleika at samstarva við seg sjálvan.

Í viðmerkingunum til nýggjársrøðu løgmans sigur Høgni Hoydal, at før-oyingar eiga at samtykkja eina grundlóg og skipa seg sum sjálvstöðugt land. Tað kunnu vit saktans gera -men tað kostar eina milli-ard. Frammanundan hevur landskassin eitt undirskot á 800 mió. krónur, so tað kundi verið áhugavert at fingið at vita, hvaðani hann ætlar at fáa allar hesar pengarnar frá.

Tað er lætt at sleingja

um seg við pástandum og tølum, men lat meg taka eitt fekst dømi, sum vísir, hvussu lítlan mun tey einstøku tiltøkini í roynd og veru gera, hóast tey raka meint.

Tá figgjarlógin varð við-gjörd í løgtinginum, stutt fyri jól, lögdu Torbjørn Jacobsen, Høgni Hoydal, Heidi Petersen og Páll á Reynatúgvu uppskot fyri tingið, um at hækka av-gjaldið á bensini og diesel-olju til bilar. Hetta skuldi geva landskassanum 33 mió. krónur.

Tað verða eini 12.000 tons av bensini seld í Fø-royum árliga, og siga vit, at sølan av dieselolju til bilar er nakað tann sama, so merkir tað, at hvør litur skal kosta í minsta lagið eina krónu meira, um landskassin skal fáa 33 mió. krónur burturúr.

Nú kann onkur siga, at ein króna meira fyri liturin er til at liva við, hóast hon hjá mongum merkist væl, men her mugu vit minnast til, at 33 mió. krónur eru bara 4,1% av samlaða undirskotinum hjá lands-